

نگاهی به عملکرد تیم ملی کشتی آزاد ایران در قهرمانی جهان

طلسم‌شکنی با درستکار بعد از ۱۲ سال

گزارش
دنیاچیدری

پایان داد و با هدایت پژمان در دستکار بار دیگر در پشش تیمی موفق به استادن بر سکوی قهرمانی مسابقات کشتی آزاد قهرمانی جهان شد.

■ ■ ■

باوجود غیبت برخی ستاره‌های مطرح کشتی آزاد دنیا پراساس قرعه‌کشی انجام شده پرواضح بود در این دوره که از ۲۲شهرپور در هشت وزن و به میزبانی زاگرب کرواسی برگزار می‌شود،نفراتی چون قاسم‌پور و امیرعلی آذرپیرا در مسیری دشوار قرار دارند اما دونه‌پوشانی چون رحمان عموزاد و یونس امامی با قرار گرفتن رقبای اصلی‌شان در آن سوی جدول، مسیر ساده‌تری در پیش داشتند، بااین حال در عین ناباوری یونس امامی پنجم شد و یزدانی با شکست سنگین در همان گام نخست، شوک بزرگی به ایران وارد کرد. هرچند تیم ملی کشتی آزاد ایران نسبت به دوره قبل رشد قابل توجهی داشت و توانست مقتدرانه و بعد از ۱۲ سال به عنوان قهرمانی دست یابد اما این موفقیت نباید ضعف‌های موجود را کمرنگ کند. بی‌تردید مهم‌ترین مسئله عدم‌راهیابی شاگردان در دستکار به فینال در چهار وزن دوم بود. علی مؤمنی(۵۷کیلوگرم) نخستین کشتی‌گیر حذف شده در چهار وزن دوم بود که در همان گام نخست از گردونه رقابت‌ها کنار رفت تا مشخص شود ایران همچنان در سبک وزن آزاد ضعیف‌ها و مشکلاتی دارد که باید حل‌وفصل شود.

■ ■ ■

علی مؤمنی، نماینده وزن ۵۷کیلوگرم ایران در گام نخست ایپ سونیسی را ۶ بر یک مغلوب کرد و به مرحله بعد راه یافت اما مقابل براوو مکزی ضربی فنی شد و باتوجه به شکست این کشتی‌گیر در دور بعد، از گردونه رقابت‌ها حذف شد.

احمد محمدنژادجوان در دور نخست وزن ۶۱کیلوگرم جاشوا کرامر از اکوادور را ۱۳ بر ۲ شکست داد، سپس ۵ بر ۱۲ سد نورالدین نروازاف گذشت و با برتری ۳بر ۲ مقابل باکسون کیم از کره‌شمالی در لحظه آخر فینالیست شد اما با شکست ۱۳ بر ۲ برابر زائور اوگونف روسی به مدال نقره بسنده کرد.

در وزن ۶۵کیلوگرم، عموزاد بعد از استراحت در دور نخست، ۱۳ بر صفر جان خادجی مورادوف از قرقیزستان را شکست داد، سپس ۱۲ بر یک ریل وودس امریکایی را مغلوب کرد، در ادامه با کنار زدن

سوجیت هندی با حساب ۶ بر ۵ به نیمه‌نهایی راه یافت. عموزاد در این مرحله ۵ بر صفر پیمان بیابانی، کشتی‌گیر ایرانی‌الصل کانادا را شکست داد و فینالیست شد. عموزاد در فینال ۱۰ بر صفر کوتارو کیو کا از ژاپن را شکست داد تا انتقام شکست فینال المپیک را بگیرد و به خوش‌رنگ‌ترین مدال این رقابت‌ها دست یابد.

نخستین شوک را امیرمحمد یزدانی به تیم ایران وارد کرد. نماینده وزن ۷۰کیلوگرم ایرانی در دور نخست با نتیجه سنگین ۱۵ بر ۴ مغلوب کانان هیبت‌اف از آذربایجان شد و با شکست هیبت‌اف در دور بعد، کار یزدانی هم خیلی زود در این رقابت‌ها خاتمه یافت.

یونس امامی در وزن ۷۴کیلوگرم هم که یکی از شانس‌های ایران در این رقابت‌ها بود، اگرچه علیخانیان از ارمنستان را ۶ بر صفر شکست داد و برابر دمیرتاش ترک‌کم هم به برتری ۳ بر یک رسید، اما برای

حضور در یک‌چهارم با قبول شکست ۱۱ بر ۴ مقابل تاکاهاشی از ژاپن موفق به حضور در نیمه‌نهایی نشد اما با فینالیست‌شدن دونه‌پوش ژاپنی در شانس مجدد پیروز شد با قبول شکست برابر تیمور از سالکازانوف از اسلوآکی در رده‌بندی پنجم شد! محمد نخودی ملی‌پوش ۷۹کیلوگرم ایران بعد از استراحت در دور نخست، لوبریا از پورتوریکو را ۴ بر صفر شکست داد و در دور بعد ۲ بر یک واسیلی میخایلواف از اوکراین را از سه راه برداشت. نخودی اما در نیمه‌نهایی با قبول شکست ۸ بر ۲ برابر گئورگیوس کویومتزدیس از یونان به رده‌بندی رفت و با برتری ۴ بر ۲ مقابل گادژیف آذربایجانی فیروزپور در رده‌بندی با ضربه‌فنی کامیل کوروکلیف سوم شد.

قاسم‌پور، کشتی‌گیر وزن ۸۶کیلوگرم ایران در دور نخست موخامد عبدالله یف قرقیز را ۱۰ بر صفر مغلوب کرد و در ادامه به نتیجه مشابه، باتیبلگون نادامبات از مغولستان را شکست داد. او که در

مسیری دشوار قرار داشت، در نبردی سنگین با عبور از سد ابراهیم کادیف روس با حساب ۵ بر ۴ به نیمه‌نهایی راه یافت اما در این‌مرحله با قبول شکست ۷ بر صفر از رسیدن به فینال بازماند اما با برتری مقتدرانه ۱۰ بر صفر مقابل داهیایی هندی بر سکوی سوم ایستاد. در وزن ۹۲کیلوگرم امیرحسین فیروزپور بعد از استراحت در دور نخست، باتائف بلغارستانی را ۷ بر صفر شکست داد و در یک‌چهارم نهایی هم ۲ بر ۱ از سد باتیریک سالاکوف روسی‌الاحل از اسلوآکی گذشت اما در نیمه‌نهایی با شکست ۱۱ بر ۶ مقابل آمانولا گادژیم‌گمدوف روسی راهی رده‌بندی شد. فیروزپور در رده‌بندی با ضربه‌فنی کامیل کوروکلیف از قرقاستان بر سکوی سوم ایستاد و برنز گرفت. آذرپیرا نیز اگرچه مسیر دشواری داشت اما یکی از شانس‌های طلای ایران بود که در دور نخست با نتیجه ۲ بر ۲ گانخویا گایگاناتاز از مغولستان را

مغلوب کرد و در دور بعد ۶ بر ۳ احمد ماگامایف از بلغارستان را شکست داد. آذرپیرا در این مرحله ۱۰ بر صفر ویکی از هند را شکست داد و در نیمه‌نهایی با به نمایش گذاشتن یک کشتی زیبا برابر احمد تاج الدینوف، قهرمان جهان و المپیک از بحرین به برتری ۵ بر ۲ رسید و فینالیست شد، اما در فینال با شکست ۴ بر ۲ به کایل اسنایدر امریکایی دوم شد و نفرمای. یکی از بهترین کشتی‌های ایران را امیرحسین زارع از گرجستان در نیمه‌نهایی رسید. در این مرحله مقتدرانه ۱۰ بر صفر مقابل سولومون ماناشویلی زارع شریوف، کشتی‌گیر روسی‌الاصل بحرین را ۷ بر ۳ شکست داد و فینالیست شد. قهرمان جهان در سال ۲۰۱۴ همچنین در فینال با برتری ۵ بر صفر مقابل شویلدیشویلی از آذربایجان به عنوان قهرمانی دست یافت.

■ ■ ■

درستکار نخستین بار بعد از ناکامی تیم ملی کشتی آزاد در المپیک توکیو بود که جایگزین غلام‌محمدی شد؛ انتخابی که انتقادهای بسیاری را به همراه داشت. هرچند دو ماه بعد از این انتخاب پر حاشیه، تیمش در مسابقات جهانی نروژ با کسب سه طلا، سه نقره و یک برنز سوم شد، آن هم با طلسم‌شکنی حسن یزدانی مقابل دیوید تیلور.

آزمون بعدی در دستکار یک سال بعد در مسابقات جهانی بلگراد بود که ایران با دو طلا، سه نقره و دو برنز نایب قهرمان شد، اما در سومین آوردگاه جهانی ایران با تنها یک طلا، دو نقره و یک برنز دوم شد. آن هم با فاصله ۳۸ امتیازی با امریکا که کتاره‌گیری در دستکار را به دنبال داشت. استعفاي درستکار از هدایت تیم ملی کشتی آزاد در فاصله هشت ماه مانده تا المپیک ۲۰۲۴ پاریس و در شرایطی که به نظر می‌رسید اوضاع آرام و مساعد است، شوکه‌کننده بود؛ جدایی‌ای که چندماه بیشتر طول می‌کشید، او ابتدای شهریور سال گذشته و بعد از المپیک بار دیگر سکان هدایت تیم ملی کشتی آزاد ایران را به دست گرفت تا بعد از ۱۲ سال با کسب عنوان قهرمانی برای کشتی آزاد ایران در قهرمانی جهان طلسم‌شکنی کند؛ قهرمانی زود هنگامی که یک روز قبل از پایان این رقابت‌ها مسجل شد و نشان‌دهنده بازگشت قدرتمند ایران به صدر کشتی آزاد جهان بود.

نگاه

زاگرب را فراموش کنید!

■ فریدون حسن

کشتی آزاد ایران بعد از ۱۲ سال قهرمان جهان شد. جای هیچ شکي نیست که ایران به عنوان یکی از قدرت‌های برتر کشتی دنیا همیشه مدعی قهرمانی بوده و است. در این هم شکي نیست که دیگر کشور‌های جهان هم امروز به جایی رسیده‌اند که دیگر بازنده محض نیستند، با این حال همیشه رقابت اصلی برای قهرمانی جهان به خصوص در کشتی آزاد بین سه کشور ایران، روسیه و امریکا بوده است. اینکه چه اتفاقی رخ داد که قهرمانی مجدد ایران در جهان ۱۲ سال طول کشید را باید در ضعف‌های خودمان جست‌وجو کنیم، در اینکه در باد موفقیت‌های گذشته خوابیدیم، در اینکه تصور کردیم وقتی می‌گویند ایران شانس‌نامه کشتی جهان است و درست هم می‌گویند، یعنی کار تمام است و سند کشتی را به نام ما زده‌اند و این شروع روند شکست کشتی ایران بود. حالا ما شرایط متفاوت شده، حالا خوب می‌دانیم اگر کار نکنیم، اگر مغرورانه به بقیه نگاه کنیم و اگر تیم نیابسیم، باخت‌ایم. این موضوع به طور حتم مهم‌ترین کاری بوده که مسئولان فدراسیون کشتی و کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد انجام داده‌اند. اینکه در کشتی کار زیربنایی صورت گرفته درست، اینکه کشتی زیرساخت‌های خود را تقویت کرده هم درست که تمام این کارها شایسته قدرت‌دانی و تشکر هستند اما کار اصلی همانی بود که عنوان شد، یعنی اینکه به جوان کشتی‌گیر یادآوری کنیم اگر هم عنوانی کسب شده به تاریخ پیوسته و تمام شده و برای کسب مجدد آن باید تلاش کرد.

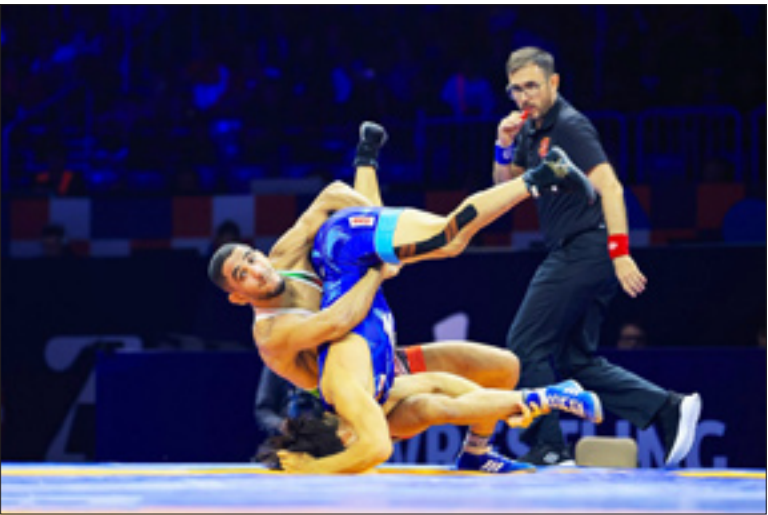
حرف‌های علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی بعد از قهرمانی تیم ملی کشتی آزاد در زاگرب بسیار تأمل‌برانگیز است؛ حرف‌هایی که پای پرواز بازگشت تیم به ایران رده شد. دبیر همان جا از سرمربی تیمش از اردوی بعدی سؤال می‌کند. همان جاک‌تک‌تک کشتی‌گیران تیم قهرمان جهان را مخاطب قرار می‌دهد و برای همه برنامه مشخص می‌کند. جالب است که دبیر به دو کشتی‌گیر می‌گوید مستقیماً به خانه کشتی بروند که همان جا برای‌شان بهترین جاست. در نهایت تیم قهرمان جهان را خطاب قرار می‌دهد که زاگرب تمام شد باید برای مسابقات بعدی آماده شود.

چنین نگاه رو به جلویی قطعاً اصلی‌ترین فاکتور موفقیت تیم ملی کشتی آزاد ایران در مسابقات جهانی زاگرب است؛ نگاهی که از حالا به مسابقات آینده چشم دارد و اصلاً برایش تفاوتی نمی‌کند تیمش با اقتدار قهرمان جهان شده؛ نگاهی که می‌داند خوابیدن در بـاد این پیروزی یعنی به تأخیر افتادن دوباره قهرمانی شایـد بیشتر از ۱۲ سال. پیروزی و قهرمانی در زاگرب کار بسیار بزرگی بود؛ ایران دوباره نشان داد قدرت مطلق کشتی جهان است. حالا بگذار معاندان و دشمنان هر چه دل‌شان می‌خواهد بگویند، مهم این است که ایران بازهم بر بام کشتی آزاد جهان ایستاده و مهم‌تر اینکه بر بوچه‌های آزادکار، شاگردان پژمان در دستکار همین حالا این قهرمانی را فراموش کرده‌اند و خود را آماده مسابقات بعدی می‌کنند.

خانه کشتی همین حالا باز هم میزان قهرمانان است چراکه آنها می‌دانند برای حفظ این موفقیت و به دست آوردن دوباره سکوی قهرمانی باید حتی بیشتر از قبل تمرین کنند، حتی باید آنقدر تمرین و خود را ثابت کنند که جایگاه‌شان را هم حفظ کنند چراکه خوب می‌دانند جوانانی پشت خط هستند که آماده پوشیدن دونه تیم ملی می‌ایستاده‌اند. این کار مهمی بوده که فدراسیون کشتی با مدیریت درست و با برنامه‌ریزی اصولی انجام داده؛ کاری که ثمره آن قهرمانی مقتدرانه در جهان بوده است.

قهرمانی جهان را کوچک نکنید

قهرمان شده بدون شک عملکرد موفق همه، از رئیس فدراسیون گرفته تا مربیان روی این موفقیت تأثیر داشته است. اینها واقعیت است. دبیر از جنس کشتی است و سـختی‌ها و بازی‌های ملی‌پوشان را از هر نظر فراهم کرده. هر اختلاف‌نظری که با او داشته باشم، باز هم باید بگویم دبیر خوب کار کرده و تیم‌ملی قهرمان جهان شده است. در اظهار نظر‌ها و انتقادها هم باید خدا را نیز در نظر گرفت. تیم‌ملی کشتی آزاد دوباره قهرمان دنیا شده و اهالی

کشتی و ورزش باید برای تداوم این موفقیت به علیرضا دبیر و تیمش کمک کنند. رشته‌های دیگر را ببینید، بای اینکه نتیجه نمی‌گیرند ولی پشت‌هم می‌ایستند. قهرمانی جهان برای همه افتخار است و این قهرمانی باعث می‌شود همه ما سرمان را بالا بگیریم. خوشحالی مردم از برای بالایی دارد و نباید این قهرمانی را کوچک کرد. سه سال است علیرضا دبیر را ندیده‌ام ولی او خوب کار کرده و نتیجه‌اش را نیز در جهانی گرفت. شاید جایی هنوز جا برای تلاش بیشتر وجود داشته باشد اما نباید سنگین‌وزن هم که زارع هیچ حرف و حدیثی را از سن کم می‌شناسم و می‌دانم برای رسیدن به این جایگاه چقدر تلاش کرده است. کشتی جهان باید مقابل زارع تعظیم کند. طلا برزنده اوست و آرزوی طلای المپیک برای امیرحسین زارع دارم. به همه اعضای کادر فنی خسته نباشید می‌گویم و اگر همدلی و هماهنگی لازم بین آنها نبود، قطعاً تیم نتیجه نمی‌گرفت. قهرمانی یک نفر با تدارکات گسترده رخ می‌دهد، حالا که یک تیم

و گذراندن دوران نقاهت او را دور نگه داشت و با این شرایط با تمام تجربه و توانش کشتی گرفت. کامران قاسم‌پور برای رسیدن به مدال جهانی کشتی خوبی گرفت. باتوجه به فشاری که تحمل می‌کرد نتوانست مقابل النضیای امریکایی پیروز شود. شایستگی‌هایش بیشتر از مدال برنز است. امیرحسین فیروزپور باید در جهانی طلا می‌گرفت اما باتوجه به فشاری که روی او بود و اولین حضورش در مسابقات جهانی در رده

قهرمانی کشتی آزاد دل مردم را شاد کرد و کشتی با همه رشته‌های ورزش ایران تفاوت دارد. مردم تعصب خاصی نسبت به کشتی ندارند و نتایج رشته را با شور خاصی دنبال می‌کنند. خوشبختانه تلاش‌های او و اولین کادر فنی و فدراسیون، کادر فنی و ملی‌پوشان با غیرت به ثمر نشست و پس از ۱۲ (سال دوباره قهرمانی جهان را جشن گرفتیم. حضور جوانان در ترکیب تیم اعزامی اهمیت زیادی داشت. علی مؤمنی در سبک‌وزن یکی از همین جوانان شایسته تیم‌ملی بود. حریف مکزیکی او حریف خوبی بود و نباید بگویم مؤمنی به یک مکزیکی باخت چراکه حریفش شاگرد دیوید تیلور امریکایی است و مؤمنی با افزایش تلاش و تمریناتش قطعا در آینده به نتیجه مطلوب خواهد رسید. احمد محمدنژادجوان در وزن ۶۰ کیلوگرم در عین جوانی شایستگی‌هایش را به نمایش گذاشت و کشتی‌های خوبی گرفت. در فینال هم مقابل او گوئیف در حد توانایی‌اش تلاش کرد و می‌توان گفت زورش به حریف روس نرسید. مدال نقره او هم از زشمند است و به او هم خسته‌نباشید می‌گویم و نفرارش رای ما مثل طلاست. عملکرد رحمان عموزاد در وزن ۶۵کیلوگرم جای هیچ حرف و حدیثی را باقی نگذاشت. او در عمل ثابت کرد پهلوان است و بعد از ناکامی در المپیک نیز یک سال سـختی کشید تا در

جهانی جبران کند. باور کنید شکست قهرمان المپیک در فینال جهانی کار هر کسی نیست، ولی عموزاد کاری کرد کارستان و امیدوارم طلای المپیک را در لس‌آنجلس به گردن بیاورد چراکه طلا و نقره در بازی‌های المپیک باهم بسیار فرق دارد. امیرمحمد یزدانی، ملی‌پوش ایران و برجنب‌وجوشی است و علت اینکه او به مدال جهانی نرسید، وزن کم کردن برای این مسابقات بود. باتوجه به تجربه‌ای که در این رشته دارم، همین کم کردن کیلوهای اضافی سیستم بدن را تحت تأثیر قرار می‌دهد و امیرمحمد نتوانست کشتی خودش را بگیرد. یونس امامی هم برای رسیدن به مدال تلاش را کرد و به مقام پنجم رسید، البته همین مقام پنجمی هم امتیاز داشت و در قهرمانی تیم‌ملی تأثیرگذار بود. باقی ماندن در جدول هم امتیاز داشت. بچه‌های ایران هیچ کدام کم‌فروشی نکردند و امامی هم زحمت کشید. محمد نخودی بایانکه برنز جهان را به دست آورد ولی به خاطر مصدومیتش، یک سال نتوانست کشتی بگیرد. جراحی

میللم مصطفی‌جواکار
کارشناس کشتی

برنامه‌های تیم‌ملی المپیکی باشد

امید کسب مدال خواهند بود. برنامه‌های تیم‌ملی باید المپیک‌محور باشد، در غیر این صورت اگر هدف بازی‌های جهانی باشد، موفق نخواهیم شد. مسابقات جهانی باید مثل رقبای خارجی برای‌مان حکم یک تورنمنت بزرگ را داشته باشد. در بحث استعدادیابی و پرورش نیروهای جوان زیاد خوش‌بین نیستیم چراکه استعداد‌های زیادی داریم و با سعی و تلاش به تیم‌ملی می‌رسند ولی در نهایت چندین تحت حمایت قرار نمی‌گیرند. همواره تأکید کردم با حفظ

جوانان و استفاده از ظرفیت آنها، هر زمان که بخواهیم می‌توانیم از توانایی‌های‌شان بهره بگیریم، منتها برخی اوقات به نظر می‌رسد چهره‌های جوان خیلی زود فراموش می‌شوند و فضا برای شکوفایی‌شان محدودتر است. امیدوارم کشتی‌گیری که در سن پایین قهرمان می‌شود، بیش از پیش مورد حمایت قرار بگیرد. مسابقات انتخابی وجود دارد ولی بعضی جاها می‌توان تدبیر دیگری اتخاذ کرد. وقتی یک کشتی‌گیر در کشور، انتخابی‌ها و تورنمنت خارجی قهرمان می‌شود، باید برای کنار گذاشتنش دلایل موجه وجود داشته باشد و جواب قانع‌کننده‌ای داده شود. تصمیمات خیلی وقت‌ها درست است ولی در عین حال نباید امید را از نفرات جوان گرفت. باید نیروهای جوان و خوب را در اختیار داشته باشیم تا ملی‌پوشان بداند گزینه‌های دیگری پشت سرشان هستند که می‌توانند با آنها مبارزه کنند. اگر این پشتوانه‌ها نباشند، مدال اوران و قهرمانان هم انگیزه لازم را برای تمرین و حرکت روبه جلو در مسابقات جهانی موفق نشوند، سه سال دیگر در المپیک از دست می‌دهند.

است. چطور آنجا که تیم شکست می‌خورد، یقه مربیان را می‌گیریم ولی حالا که قهرمان جهان شده نمی‌توانیم به نقش مهم کادرفنی اشاره کنیم. چند سالی است پژمان در دستکار و کادرش مسئولیت تیم‌ملی را بر عهده دارند، زحمت زیادی کشیده و سکوهای دوم و سوم را تجربه کرده‌اند. اگر قهرمانی جهان را به پای کادرفنی نمی‌نویسیم، باخت‌ها را نیز نباید گردن آنها ببنداریم. کادری‌های فنی گذشته، به غیر از دوران برادران خادم، به میدان می‌فرستند، امریکا ترکیب جوانی را به مسابقات فرستاده بود و فقط اسنایدر با تجربه را در اختیار داشت. روس‌ها هم در چند وزن جوان گراییی کرده بودند و تیم ژاپن نیز فقط کیو کا با تجربه را در وزن ۶۵کیلوگرم در اختیار داشت که او هم به رحمان عموزاد در فینال باخت. تیم‌های آذربایجان و قزاقستان نیز همین شیوه را در پیش گرفته‌اند و در کل کشتی جهان با این شیوه پیش می‌رود. به این می‌گویند برنامه المپیکی، این در حالی است که کشتی ما هنوز ترکیب قبلی خود را حفظ کرده است. با اینکه سه ملی‌پوش جوان دونه تیم‌ملی را پوشیده بودند اما این جوان‌گرایی می‌توانست بیشتر از اینها باشد. در حال حاضر از نظر پشتوانه‌سازی برای ستاره‌های مدال‌آور مشکل داریم. اگر قرار باشد با تجربه‌ها همچنان در ترکیب اول تیم‌ملی حضور داشته باشند، باید فکری به حال استعداد‌های پشت خط مانده کنیم. می‌توان این جوانان را به مسابقات آسیایی، تورنمنت‌های بین‌المللی و آمیدهای جهان اعزام کرد تا توانایی آنها استفاده شود. طبیعتاً تیمی که قهرمان جهان شده عملکردش مثبت بوده و امیدواریم این روند در رخشان استمرار داشته باشد. تا پیش از این هم تجربه قهرمانی جهان را در کارنامه داشتیم و همه این قهرمانی‌ها نیز پس از بازی‌های المپیک به ارمان آمده است. حالا هم پس از المپیک پاریس، کشتی آزاد ایران به جام جهان ایستاده است. اگر این قهرمانی پیش از بازی‌های المپیک نیز تکرار شود، شک نکنید در المپیک هم موفق‌های خواهیم بود. برای رسیدن به این هدف باید از قهرمانان حراست و حمایت شود تا در المپیک آتی به موفقیت برسیم. امریکا تیم جوان خود را آورده بود ولی همان تیم دوم‌شان نیز تا لحظه آخر شانه‌به‌شانه ایران حرکت کرد و نایب‌قهرمان جهان شد، این موضوع نشان می‌دهد جوان‌هایش نیز می‌درخشند. امریکا با جوان‌هایش سه مدال طلا گرفت و ایران دو طلا. باید این مسئله را مدنظر قرار داشته باشیم. تیم اعزامی به المپیک، باید بهترین نتیجه را یک سال قبل از این بازی‌ها بگیرد. تاکنون این موفقیت رقم نخورده و امیدواریم این طلسم هم شکسته شود. قطعاً کادرفنی نقش اصلی را در این موفقیت داشته

مصطفی میرعمادیان
کارشناس کشتی